HIT STUDIO PIOSENKI ESTRADOWEJ

STUDIUM WOKALNE Vocalmania

NIEZBĘDNIK WOKALISTY

CZĘŚĆ 4

POWTÓRKA NA ROZGRZEWKĘ:

1. Jakie znasz oznaczenia dynamiczne?
2. Wymień trzy określenia tempa (jedno wolne, jedno średnie i jedno szybkie)
3. Co w muzyce oznacza diminuendo?
4. Jaki znak w zapisie nutowym podwyższa dźwięk? I o jaki interwał?
5. Jaki znak w zapisie nutowym obniża dźwięk? I o jaki interwał?
6. Do ilu wyliczysz pauzę całonutową?
7. Jaki dźwięk w kluczu wiolinowym leży na drugiej linii?
8. Jaki dźwięk w kluczu wiolinowym leży na trzecim polu?

ARTYKULACJA

Artykulacja to element muzyki, który odnosi się sposobu wydobycia i kształtowania dźwięku.

Kształtuje frazowanie dźwięku i dopełnia utwór pod względem technicznym.

Niektóre z określeń artykulacyjnych mają znaczenie ogólne, a poszczególne odnoszą się tylko do danego instrumentu lub grup instrumentalnych (np. Pizzicato - instrumenty smyczkowe zamiast smyczkiem grają szarpiąc struny).

Różnorodność artykulacyjna daje duże możliwości brzmieniowe zarówno dla głosu jak i instrumentów.

PODSTAWOWE RODZAJE ARTYKULACJI

LEGATO - płynnie, łącząc dźwięki

STACCATO - krótko, ostro, odrywając dźwięki
(skracając dźwięki mniej więcej o połowę wartości przez ostre wydobywanie
np. Na pianinie klawisz uderzany palcem i szybkim jednoczesnym uniesieniem)

PORTATO - pośredni sposób pomiędzy legato a staccato (z oderwaniem i bezwładnym opuszczeniem ręki od klawiatury)

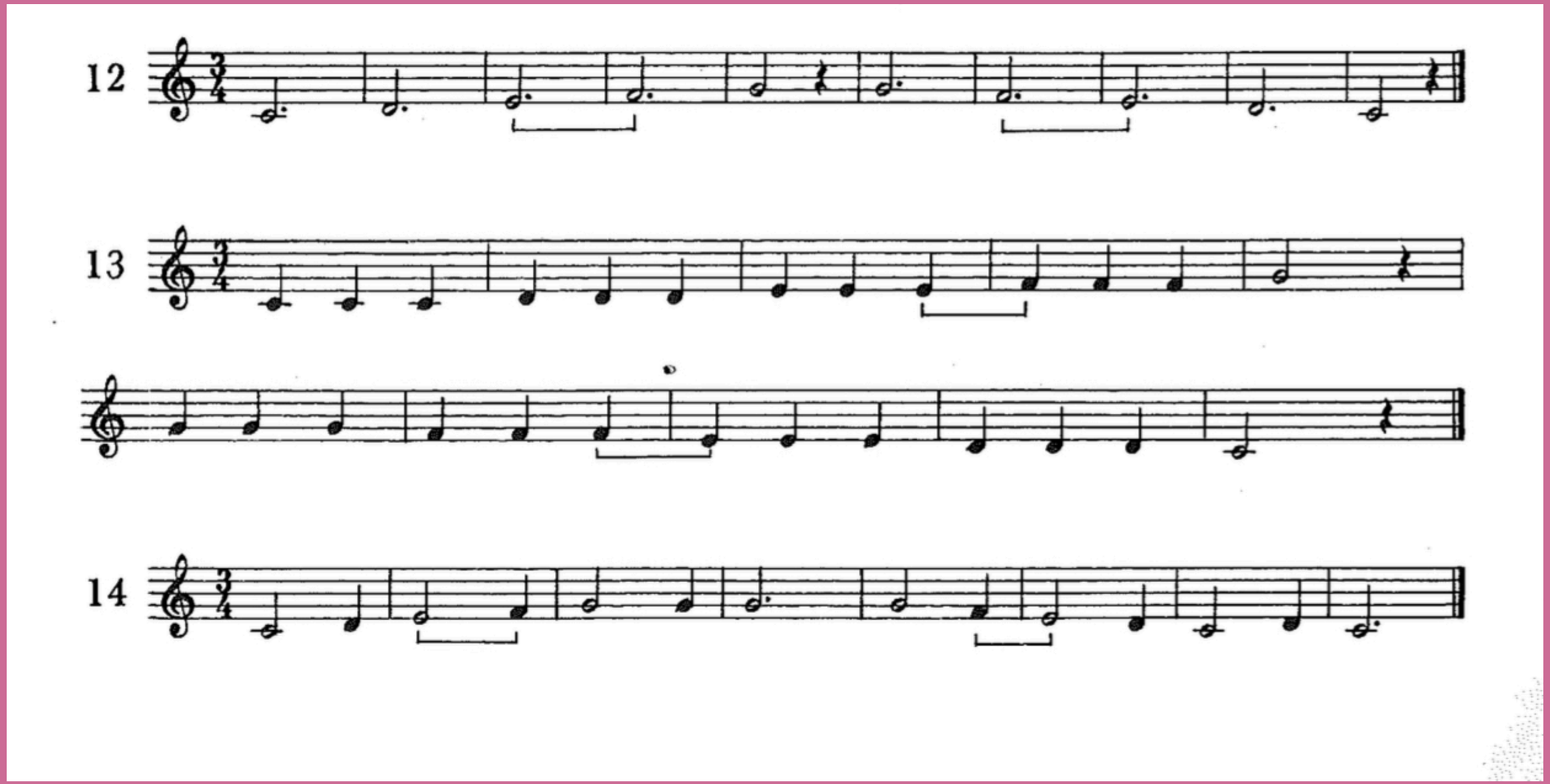
POZOSTAŁE

- **arco** – dla instrumentów smyczkowych oznacza wykonanie przez pocieranie strun smyczkiem
- **pizzicato** – dla instrumentów smyczkowych wydobycie dźwięku przez szarpnięcie struny palcem
- **col legno** – dla instrumentów smyczkowych wydobycie dźwięku przez uderzenie struny drzewcem smyczka.
- **flażolet** – dla instrumentów smyczkowych, gitary i harfy: lekkie dotknięcie struny w odpowiednim miejscu, a dla aerofonów: odpowiednie przedęcie; zmienia się wówczas wysokość i barwa dźwięku
- **con sordino** – z tłumikiem; dla instrumentów smyczkowych oznacza założenie tłumika na podstawek, dla aerofonów – włożenie go do czary głosowej; dla fortepianu i pianina – użycie lewego pedału, a w pianinach – możliwe jest również użycie środkowego pedału
- **senza sordino – bez tłumika**
- **glissando** (skrót gliss.) – prześlizgując się
- **marcato** – równe wypunktowanie każdej nuty w obrębie taktu; brak akcentu którejkolwiek nuty w takcie
- **arpeggio** – akord łamany (kolejne dźwięki dołączane są do siebie)
- **tremolo** – wibrująco (szybkie powtarzanie jednego dźwięku)
- **tremolando** – wibrująco (szybkie powtarzanie dwóch dźwięków)
- **détaché** – dla instrumentów smyczkowych oznacza pocieranie strun smyczkiem na przemian wraz z każdą nutą
- **martelé**
- **sautillé**
- **gettato**
- **ricochet**
- **alzando**
- **flautando**
- **vibrato - drżąco**
- **frullato** – w instrumentach dętych metoda dmuchania powietrza przy jednoczesnym wymawianiu głoski "r", powodujące efekt wibrowania dźwięku
- **sforzato (sforzando)** – wzmacniając, akcentując
- **sul tasto** – dla instrumentów smyczkowych oraz strunowych szarpanych oznacza grę blisko gryfu (chwytni)
- **sul ponticello** – dla instrumentów smyczkowych oraz strunowych szarpanych oznacza grę blisko podstawka (mostka)

ĆWICZENIE DO ŚPIEWANIA Z SOLFEŻA KAROLA LASOCKIEGO: (POWTÓRKA)

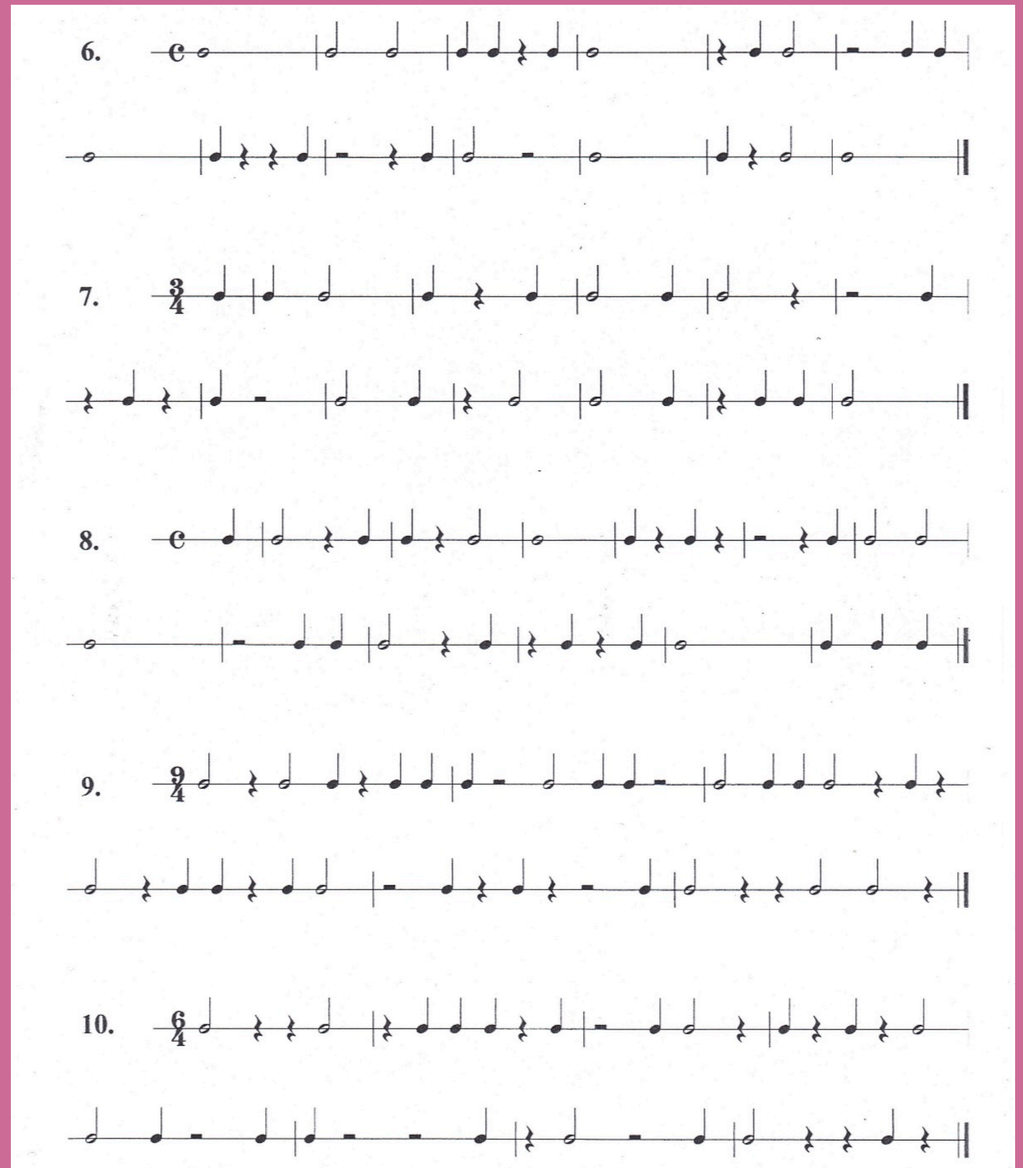
ĆWICZENIE DO ŚPIEWANIA Z SOLFEŻA KAROLA LASOCKIEGO: (POWTÓRKA)

ĆWICZENIE DO KLASKANIA Z

NAUKA SOLFEŻU I ELEMENTARNEGO RYTMU(METOD DOLEŻIL)

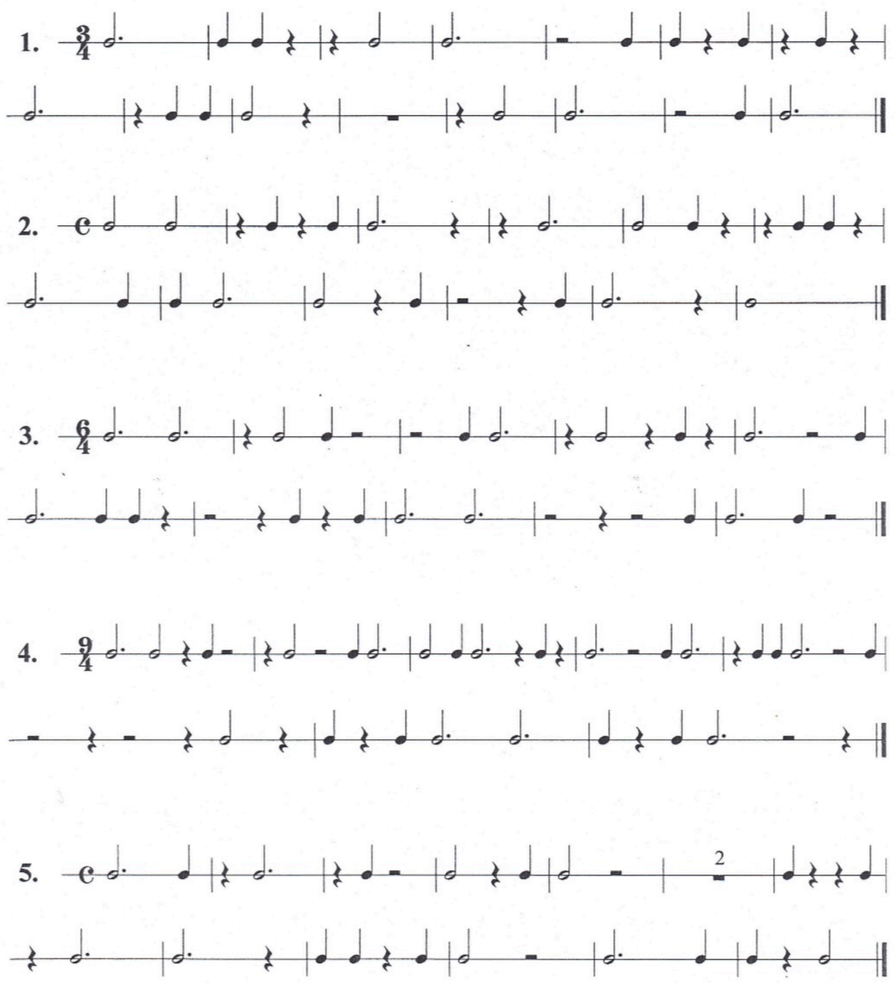
POWTÓRKA

ĆWICZENIE DO KLASKANIA Z NAUKA SOLFEŻU I ELEMENTARNEGO RYTMU(METOD DOLEŻIL)

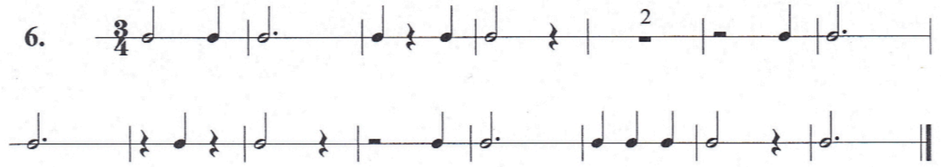
Rozdział II

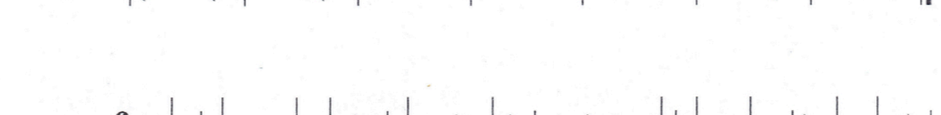
Półnuta z kropką

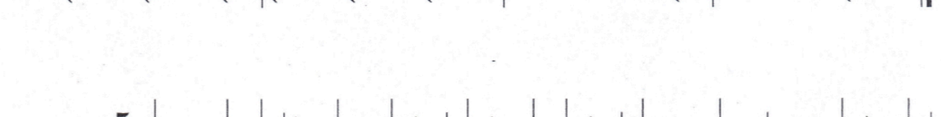
Metod Doleżil: *Nauka solfeżu i elementarnego rytmu,* opr. Agnieszka Sanecka

ĆWICZENIE DO KLASKANIA Z NAUKA SOLFEŻU I ELEMENTARNEGO RYTMU(METOD DOLEŻIL)

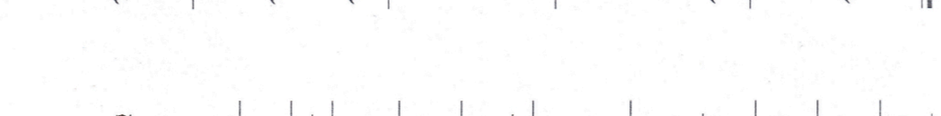

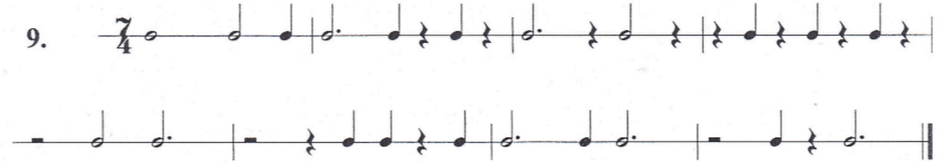

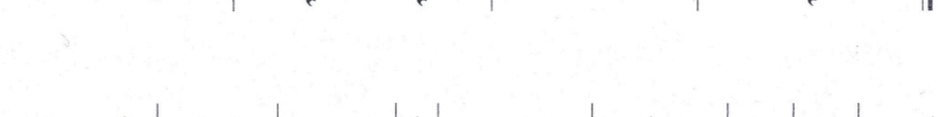

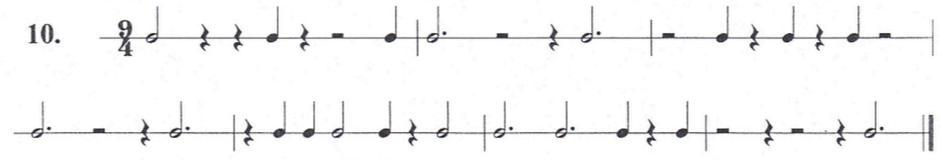

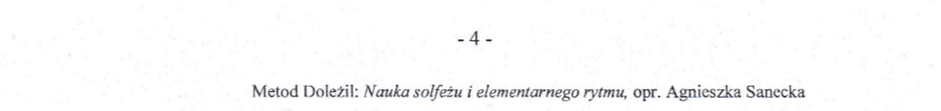

Metod Doležil: *Nauka solfežu i elementarnego rytmu,* opr. Agnieszka Sanecka

ĆWICZENIE

NAZWIJ DŹWIĘKI JAKIE WIDZISZ W ZAPISIE NUTOWYM:

GAMA

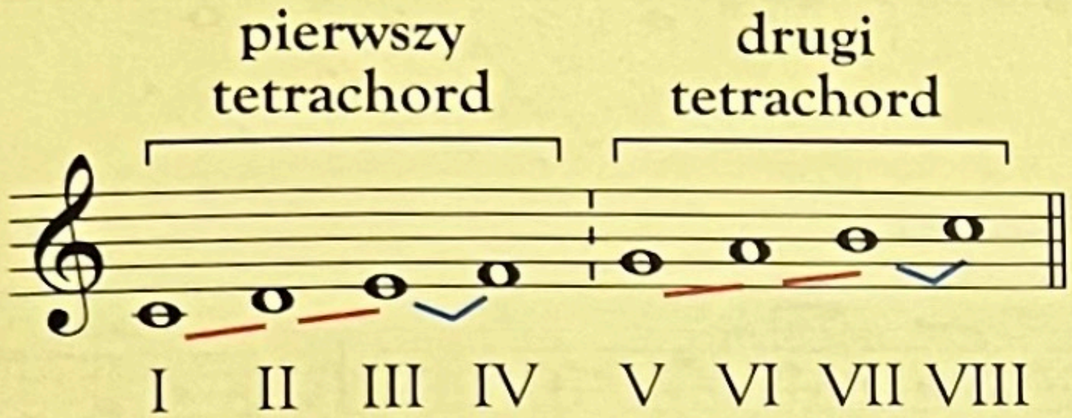
Szereg dźwięków ułożonych według reguł danej skali muzycznej,
zaczynający się od konkretnego dźwięku, który zazwyczaj nadaje nazwę tak utworzonej gamie.

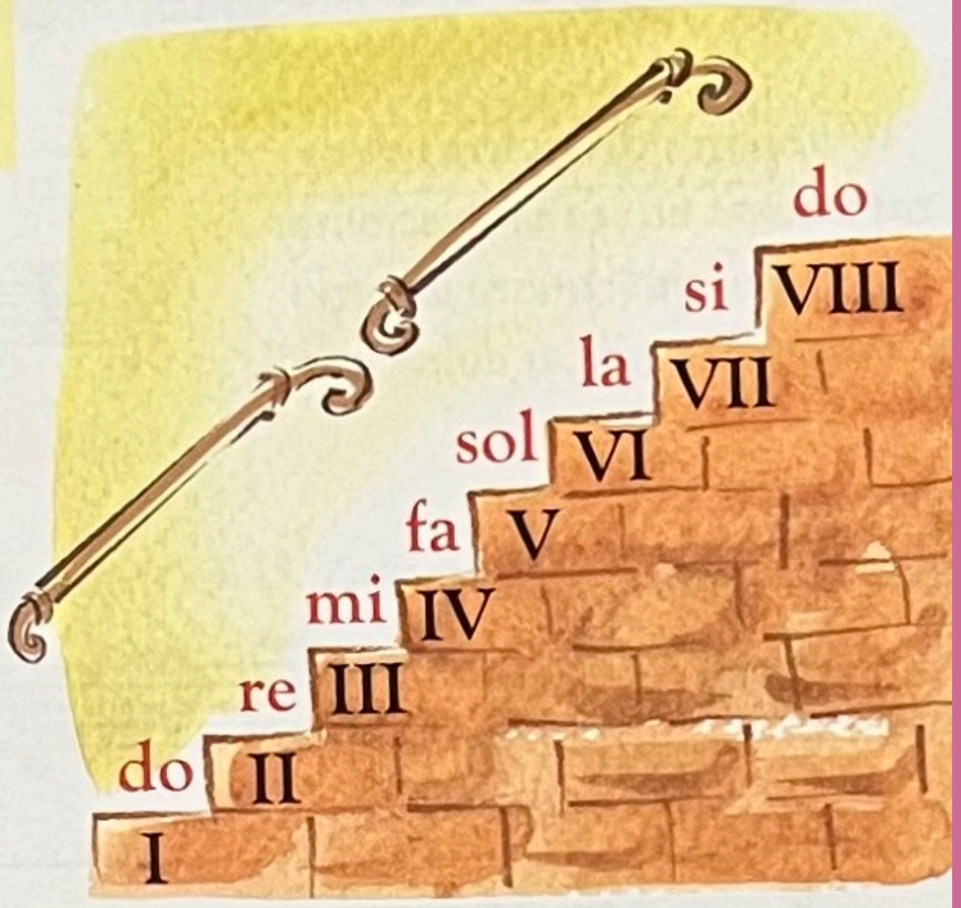
TETRACHORDY

Tetrachord *to cztery kolejne dźwięki, czyli połowa gamy.*
Każda gama składa się z dwóch tetrachordów.

To są tetrachordy w gamie C-dur.

Tetrachordy w gamie durowej mają
w tych samych miejscach całe tony i półtony.

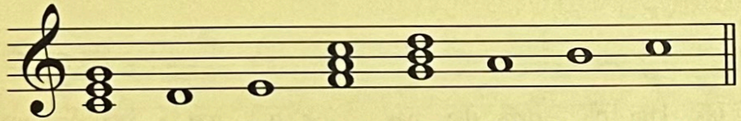

TRIADA C-DUR

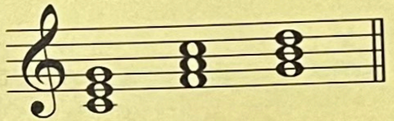
Najważniejsze stopnie gamy.

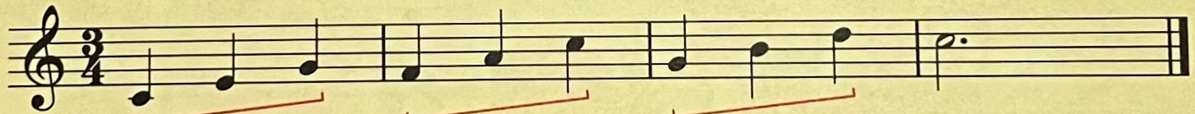
Trójdźwięki zbudowane na I, IV i V stopniu gamy C-dur tworzą **triadę C-dur.**

To jest triada C-dur.

W ten sposób najczęściej śpiewamy triadę C-dur.

ŹRÓDŁA :

1. https://muzykotekaszkolna.pl/wiedza/terminy
2. F. Wesołowski, „Zasady muzyki”, Kraków, PWM 1986
3. J. K. Lasocki, „Podstawowe wiadomości o muzyce”. PWM 2014
4. J. K. Lasocki, „Solfeż”, Kraków, PWM ,1992
5. M. Doležil, „Nauka solfeżu i elementarnego rytmu”, Katowice 1947
6. L. Florek, I.Tomera-Chmiel, T. Stachak, „Nasza muzyka 2”, Kraków 2007-2016
7. L. Florek, I.Tomera-Chmiel, T. Stachak, „Nasza muzyka 3”, Kraków 2008-2014

CDN.

Dziękuję za uwagę!